"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:— ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଯୋଗର ମେହନତ୍ କରିବାକୁ ପଡିବ, ତୁମେ ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ମନେ କରି ମୋତେ ମନେ ପକାଅ, ମୁଁ ତୁମକୁ ସବୁ ପାପରୁ ମୁକ୍ତ କରିଦେବି ।"

ପ୍ରଶ୍ନ:- ସମସ୍ତଙ୍କର ସଦଗତିର ସ୍ଥାନ କିଏ, ଯାହାର ମହତ୍ୱ ସାରା ଦୁନିଆ ଜାଣିବ ?

ଉତ୍ତର:- ଆବୁ ଭୂମି ହିଁ ସମସ୍ତଙ୍କର ସଦଗତିର ସ୍ଥାନ । ତୁମେମାନେ ବ୍ରହ୍ମାକୁମାରୀଜ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ସଂସ୍ଥାର ନାମ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ବ୍ରାକେଟରେ ସର୍ବୋତ୍ତମ ତୀର୍ଥସ୍ଥାନ ବୋଲି ଲେଖିପାରିବ । ସାରା ଦୁନିଆର ସଦଗତି ଏହିଠାରେ ହିଁ ହେଉଛି, ସମସ୍ତଙ୍କର ସଦଗତି ଦାତା ଶିବବାବା ଏବଂ ଆଦମ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମା ଏହିଠାରେ ରହି ସମସ୍ତଙ୍କର ସଦଗତି କରୁଛନ୍ତି । ଆଦମ ଅର୍ଥାତ୍ ଆଦମୀ ଅର୍ଥାତ୍ ମନୁଷ୍ୟ ଯିଏକି ଦେବତା ନୁହଁନ୍ତି । ତାଙ୍କୁ ଭଗବାନ ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଦୁଇଥର ଓମ୍ ଶାନ୍ତି, କାହିଁକିନା ଗୋଟିଏ ହେଲା ବାବାଙ୍କ ପାଇଁ, ଅନ୍ୟଟି ଦାଦାଙ୍କ ପାଇଁ । ଦୁଇଜଣ ଆତ୍ମାଙ୍କ ପାଇଁ । ସିଏ ପରମ ଆତ୍ମା, ଇଏ ହେଉଛନ୍ତି ଆତ୍ମା । ସିଏ ମଧ୍ୟ ନିଜର ଲକ୍ଷ୍ୟ ବତାଉଛନ୍ତି ଯେ ମୁଁ ପରମଧାମର ବାସିନ୍ଦା ଅଟେ, ଉଭୟ ଏହିପରି କହୁଛନ୍ତି । ବାବା ଏବଂ ଦାଦା ଉଭୟେ କହୁଛନ୍ତି ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ଓମ୍ ଶାନ୍ତି କହୁଛନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ଆମେ ଆତ୍ମା ଶାନ୍ତିଧାମର ନିବାସୀ ଅଟୁ । ଏଠାରେ ଜଣେ ଅନ୍ୟ ଜଣଙ୍କଠାରୁ ଛାଡି ଛାଡି ବସିବା ଉଚିତ୍, ଅଙ୍ଗ ସହିତ ଅଙ୍ଗ ଲାଗିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ କାହିଁକିନା ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର ଅବସ୍ଥାରେ, ଯୋଗରେ ରାତି ଦିନର ଫରକ ରହିଛି, କେହି ବହୁତ ଭଲ ଭାବେ ୟାଦ କରୁଛନ୍ତି, କେହି ବିଲକୁଲ୍ ୟାଦ କରୁନାହାନ୍ତି, ତେଣୁ ଯିଏ ବିଲକୁଲ୍ ୟାଦ କରୁନାହାନ୍ତି ସେମାନେ ପାପ ଆତ୍ମା, ତମୋପ୍ରଧାନ ଏବଂ ଯିଏ ୟାଦ କରୁଛନ୍ତି ସେମାନେ ହେଲେ ପୁଣ୍ୟ ଆତ୍ମା, ସତ୍ତ୍ୱପ୍ରଧାନ । ଏଥିରେ ବହୁତ ଫରକ ହୋଇଗଲା ନା । ଯଦିଓ ଘରେ ଏକତ୍ର ରହୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଫରକ ତ' ରହୁଛି ନା । ସେଥିପାଇଁ ତ' ଭାଗବତରେ ଆସୁରୀ ନାମର ଗାୟନ ରହିଛି । ଏହା ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟର ହିଁ କଥା । ବାବା ବସି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି — ଏହା ହେଉଛି ଈଶ୍ୱରୀୟ ଚରିତ୍ର, ଯାହା ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ଗାୟନ କରୁଛନ୍ତି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ତ' କିଛି ବି ମନେରହିବ ନାହିଁ, ସବୁକିଛି ଭୁଲିଯିବ । ବାବା ତୁମକୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ହିଁ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଛନ୍ତି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ତ' ତୁମେ ବିଲକୁଲ୍ ଭୁଲିଯାଉଛ ପୁଣି ଦ୍ୱାପରରେ ଶାସ୍ତ୍ର ଆଦି ରଚନା କରି ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଇବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ତୁମେ ରାଜଯୋଗ ତ' ଶିଖାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଯେବେ ବାବା ସମ୍ମୁଖକୁ ଆସିବେ ତେବେ ଯାଇ ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଇବେ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ବାବା କିପରି ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଉଛନ୍ତି । ପୁଣି ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପରେ ଆସି ଏହିପରି କହିବେ — ମିଠା ମିଠା ରୁହାନୀ ପିଲାମାନେ, ଏହିପରି କେବେ ବି କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ, ମନୁଷ୍ୟକୁ ସମ୍ବୋଧନ କରିପାରିବେ ନାହିଁ, ନା ଦେବତାମାନେ ଦେବତାମାନଙ୍କୁ କରିପାରିବେ । ଏକମାତ୍ର ରୁହାନୀ ବାବା ହିଁ ରୁହାନୀ ପିଲାମାନଙ୍କୁ କହୁଛନ୍ତି — ଥରେ ଅଭିନୟ କଲ ପୁଣି ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପରେ ଅଭିନୟ କରିବ କାହିଁକିନା ପୁଣିଥରେ ତୁମେ ଶିଢ଼ିରେ ତଳକୁ ଓହ୍ଲାଉଛ ନା । ତୁମ ବୁଦ୍ଧିରେ ଏବେ ଆଦି ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତର ରହସ୍ୟ ଅଛି ତୁମେ ଜାଣିଛ ତାହା ଶାନ୍ତିଧାମ ଅଥବା ପରମଧାମ ଅଟେ, ନିରାକାରୀ ଦୁନିଆରେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଧର୍ମର ଆତ୍ମାମାନେ କ୍ରମାନୁସାରେ ରହିଥା'ନ୍ତି । ଯେପରି ତାରକାମାନଙ୍କୁ ଦେଖୁଛ ନା କିପରି ଝୁଲି ରହିଛନ୍ତି ଆଉ କିଛି ମଧ୍ୟ ଦେଖାଯାଉନାହିଁ, ଉପରେ ଆଉ କୌଣସି ଜିନିଷ ନାହିଁ, ବ୍ରହ୍ମତତ୍ତ୍ୱ ରହିଛି । ଏଠାରେ ତୁମେ ଧରିତ୍ରୀ ଉପରେ ଛିଡା ହୋଇଛ, ଏହା ହେଉଛି କର୍ମକ୍ଷେତ୍ର । ଏଠାକୁ ଆସି ଶରୀର ନେଇ କର୍ମ କରୁଛନ୍ତି । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ତୁମେ ଯେବେ ମୋ'ଠାରୁ ବର୍ସା ପାଉଛ ତେବେ ୨୧ ଜନ୍ମ ତୁମର କର୍ମ ଅକର୍ମ ହୋଇଯାଉଛି କାହିଁକିନା ସେଠାରେ ରାବଣରାଜ୍ୟ ନଥାଏ । ତାହା ହେଲା ଈଶ୍ୱରୀୟ ରାଜ୍ୟ ଯାହା ଏବେ ଈଶ୍ୱର ସ୍ଥାପନ କରୁଛନ୍ତି । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି — ଶିବବାବାଙ୍କୁ ୟାଦ କର ତେବେ ସ୍ୱର୍ଗର ମାଲିକ ହେବ, ଶିବବାବା ହିଁ ସ୍ୱର୍ଗ ସ୍ଥାପନ କରୁଛନ୍ତି ନା । ତେଣୁ ତୁମେ ଶିବବାବାଙ୍କୁ ଏବଂ ସୁଖଧାମକୁ ୟାଦ କର । ପ୍ରଥମେ ଶାନ୍ତିଧାମକୁ ୟାଦ କଲେ ମଧ୍ୟ ସୃଷ୍ଟିଚକ୍ର ମନେପଡିବ । ପିଲାମାନେ ଭୁଲିଯାଉଛନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ବାରମ୍ବାର ସ୍ମୃତି ଦେବାକୁ ପଡୁଛି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ହେ ମିଠା ମିଠା ପିଲାମାନେ, ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବି ବାବାଙ୍କୁ ୟାଦ କର ତେବେ ତୁମର ପାପ ଭସ୍ମ ହୋଇଯିବ । ବାବା ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଉଛନ୍ତି । ତୁମେ ୟାଦ କଲେ ମୁଁ ତୁମକୁ ପାପରୁ ମୁକ୍ତ କରିବି । ବାବା ହିଁ ପତିତ ପାବନ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ଅଧିକାରୀ ଅଟନ୍ତି, ତାଙ୍କୁ ସାରା ବିଶ୍ୱର ଅଧିକାରୀ ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି । ସିଏ ସାରା ସୃଷ୍ଟିର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତକୁ ଜାଣିଛନ୍ତି, ବେଦ-ଶାସ୍ତ୍ର ଆଦି ସବୁ କିଛି ଜାଣିଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ତ' କହୁଛନ୍ତି ଏଥିରେ କୌଣସି ସାରତତ୍ତ୍ୱ ନାହିଁ । ଗୀତାରେ ମଧ୍ୟ କୌଣସି ସାରତତ୍ତ୍ୱ ନାହିଁ । ଯଦିଓ ସିଏ ସର୍ବଶାସ୍ତ୍ରମୟୀ ଶିରୋମଣୀ ମାତା ପିତା ଅଟନ୍ତି, ବାକି ସମସ୍ତେ ତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ । ଯେପରି ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମା ବାକି ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତେ ତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ । ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କୁ ଆଦମ କହୁଛନ୍ତି, ଆଦମ ଅର୍ଥାତ୍ ଆଦମୀ, ତେଣୁ ମନୁଷ୍ୟ ଅଟନ୍ତି ନା । ଏଥିପାଇଁ ଏହାଙ୍କୁ ଦେବତା କହିବା ନାହିଁ । ଏଡମକୁ ଆଦମ କହୁଛନ୍ତି । ଭକ୍ତମାନେ ବ୍ରହ୍ମା ଆଦମଙ୍କୁ ଦେବତା ବୋଲି କହିଦେଉଛନ୍ତି ବାବା ବସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଏଡମ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଆଦମୀ, ନା ଦେବତା, ନା ଭଗବାନ ଅଟନ୍ତି । ଲକ୍ଷ୍ମୀ ନାରାୟଣ ହେଉଛନ୍ତି ଦେବତା, ସ୍ୱର୍ଗରେ ଏହାଙ୍କର ଦୈବୀ ବଂଶାବଳୀ ରହିଛି । ନୂଆ ଦୁନିଆ ଅଟେ ନା, ତାହା ହେଉଛି ବିଶ୍ୱର ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ଦୁନିଆ, ବାକି ତ' ସବୁ ମାୟାର

ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ରହିଛି । ଦ୍ୱାପର ପରେ ମାୟାର ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ତିଆରି ହେଉଛି । ଈଶ୍ୱରୀୟ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେଲା - ହେଭେନ୍, ସ୍ୱର୍ଗ । ଯାହାକି ବାବା ସ୍ଥାପନ କରୁଛନ୍ତି, ବର୍ତ୍ତମାନ ସ୍ଥାପନ ହେଉଛି, ଏହି ଦିଲୱାଡା ମନ୍ଦିରର ମୂଲ୍ୟ ବିଷୟରେ କାହାକୁ ଜଣାନାହିଁ । ମନୁଷ୍ୟ ଯାତ୍ରା କରିବାକୁ ଯାଆନ୍ତି, ଏହା ହିଁ ସବୁଠାରୁ ଭଲ ତୀର୍ଥସ୍ଥାନ ଅଟେ । ତୁମେ ଲେଖୁଛ ନା ବ୍ରହ୍ମାକୁମାରୀ ଈଶ୍ୱରୀୟ ବିଶ୍ୱ ବିଦ୍ୟାଳୟ, ଆବୁ ପର୍ବତ । ତେବେ ବନ୍ଧନୀରେ ଏକଥା ମଧ୍ୟ ଲେଖିବା ଦରକାର — (ସର୍ବୋତ୍ତମ ତୀର୍ଥସ୍ଥାନ) କାହିଁକିନା ତୁମେ ଜାଣିଛ ସମସ୍ତଙ୍କର ସଦଗତି ଏହିଠାରୁ ହିଁ ହେଉଛି । ଏକଥା କେହି ଜାଣିନାହାନ୍ତି । ଯେପରି ଗୀତା ସର୍ବଶାସ୍ତ୍ରମୟୀ ଶିରୋମଣୀ ଅଟେ ସେହିପରି ସବୁ ତୀର୍ଥ ମଧ୍ୟରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ତୀର୍ଥ ଆବୁ । ଏହିପରି ଲେଖିବା ଦ୍ୱାରା ମନୁଷ୍ୟ ପଢ଼ିବେ, ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷିତ ହେବ । ସାରା ବିଶ୍ୱର ତୀର୍ଥ ମଧ୍ୟରୁ ଏହା ସବୁଠାରୁ ବଡ ତୀର୍ଥ, ଯେଉଁଠାରେ ବାବା ବସି ସମସ୍ତଙ୍କର ସଦଗତି କରୁଛନ୍ତି । ତୀର୍ଥ ତ’ ବହୁତ ହୋଇଗଲାଣି, ଗାନ୍ଧୀଙ୍କର ସମାଧିକୁ ମଧ୍ୟ ତୀର୍ଥ ବୋଲି ଭାବୁଛନ୍ତି । ସମସ୍ତେ ଏଠାରେ ଆସି ଫୁଲ ଚଢ଼ାଉଛନ୍ତି, ତାଙ୍କୁ କିଛି ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଜଣାନାହିଁ । ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ନା — ତେଣୁ ତୁମେ ଏଠାରେ ବସିବା ସମୟରେ ଆନ୍ତରିକ ଖୁସି ହେବା ଉଚିତ୍ । ଆମେ ସ୍ୱର୍ଗର ସ୍ଥାପନା କରୁଛୁ । ଏବେ ବାବା କହୁଛନ୍ତି — ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବି ମୋତେ ମନେପକାଅ, ଏହି ପାଠ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ସହଜ ଅଟେ । କିଛି ବି ଖର୍ଚ୍ଚ କରିବାକୁ ପଡୁନାହିଁ । ତୁମର ମମ୍ମାଙ୍କୁ ପଇସାଟିଏ ଖର୍ଚ୍ଚ କରିବାକୁ ପଡିଥିଲା କି ? ବିନା ପଇସା ଖର୍ଚ୍ଚରେ ପାଠପଢ଼ି କେତେ ହୋସିଆର ନମ୍ବରୱାନ ହୋଇଗଲେ, ରାଜଯୋଗିନୀ ହୋଇଗଲେ ନା । ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମମ୍ମାଙ୍କ ଭଳି ଦ୍ୱିତୀୟ କେହି ଯୋଗ୍ୟ ହୋଇ ନାହାଁନ୍ତି ।

ଦେଖ, ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ହିଁ ବାବା ବସି ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି । ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ହିଁ ରାଜ୍ୟ ମିଳୁଛି, ଆତ୍ମା ହିଁ ରାଜ୍ୟ ହରାଇଛି । ଏତେ ଛୋଟ ଆତ୍ମା କେତେ କାମ କରୁଛି । ସବୁଠାରୁ ଖରାପ କାମ ହେଲା ବିକାରଗ୍ରସ୍ତ ହେବା । ଆତ୍ମା ୮୪ ଜନ୍ମର ପାର୍ଟ କରୁଛି, ଛୋଟ ଆତ୍ମାରେ କେତେ ଶକ୍ତି ରହିଛି । ସାରା ବିଶ୍ୱ ଉପରେ ରାଜ୍ୟ କରୁଛି । ଏହି ଦେବତାମାନଙ୍କ ଆତ୍ମାରେ କେତେ ଶକ୍ତି ରହିଛି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଧର୍ମର ନିଜସ୍ୱ ଶକ୍ତି ରହିଥାଏ ନା । ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ଧର୍ମରେ କେତେ ଶକ୍ତି ରହିଛି । ଆତ୍ମାରେ ହିଁ ଶକ୍ତି ରହିଥିବାରୁ ଏହି ଶରୀର ଦ୍ୱାରା କର୍ମ କରିଥାଏ । ଆତ୍ମା ହିଁ ଏଠାକୁ ଆସି ଏହି କର୍ମକ୍ଷେତ୍ରରେ କର୍ମ କରିଥାଏ । ସେଠାରେ କୌଣସି ପ୍ରକାର ଖରାପ କର୍ମ ହୋଇନଥାଏ । ଯେବେ ରାବଣରାଜ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥାଏ ଆତ୍ମା ବିକାରୀ ମାର୍ଗରେ ଗମନ କରେ । ମନୁଷ୍ୟମାନେ କହିଦେଉଛନ୍ତି ବିକାର ତ’ ସଦା ସର୍ବଦା ରହିଛି, ତେଣୁ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇପାରିବ ଯେ ସେଠାରେ ରାବଣରାଜ୍ୟ ହିଁ ନାହିଁ ତେବେ ବିକାର କିପରି ରହିବ । ସେଠାରେ ଯୋଗବଳର ଶକ୍ତି ହିଁ ରହିଛି, ଭାରତର ରାଜଯୋଗ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଅଟେ । ଏହି ରାଜଯୋଗ ଯଦି ତୁମେ ଶିଖାଇବ ତେବେ ବହୁତ ଶିଖିବାକୁ ଚାହିଁବେ । ତୁମ ବିନା ତ ଆଉ କେହି ଶିଖାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଯେପରି ମହର୍ଷି ଥିଲେ, ଯୋଗ ଶିଖାଇବା ପାଇଁ କେତେ ମେହେନତ କରୁଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଦୁନିଆ କ’ଣ ଏକଥା ଜାଣିଛି ଯେ ହଠଯୋଗୀ ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଚିନ୍ମୟାନନ୍ଦଙ୍କ ପାଖକୁ କେତେ ମନୁଷ୍ୟ ଯାଉଛନ୍ତି, ଯଦି ସିଏ ଥରେ କହିଦେବେ ଯେ ସତରେ ଭାରତର ପ୍ରାଚୀନ ରାଜଯୋଗ ବି.କେ.ମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ କେହି ବୁଝାଇପାରିବେ ନାହିଁ, ବାସ୍ । କିନ୍ତୁ ଏପରି କହିବାର କାଇଦା ନାହିଁ, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଏବେ ତୁମର ପ୍ରସିଦ୍ଧି ହୋଇଯିବ । ସମସ୍ତେ କ’ଣ ଜ୍ଞାନ ବୁଝିବେ କି ? ବହୁତ ମେହେନତ ରହିଛି, ମହିମା ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତିମ ସମୟରେ ହେବ, କହିବେ ନା - ଓହୋ ପ୍ରଭୁ, ଶିବବାବା ଆପଣଙ୍କର ଲୀଳା । ଏବେ ତୁମେ ଜାଣୁଛ ଯେ ତୁମ ବ୍ୟତୀତ ବାବାଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ କେହି ସୁପ୍ରିମ୍ ପିତା, ଶିକ୍ଷକ, ସତଗୁରୁ ରୂପେ ଭାବୁନାହାନ୍ତି । ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଅଛନ୍ତି, ଜ୍ଞାନରେ ଚାଲୁ ଚାଲୁ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ମାୟା ହଇରାଣ କରିଦେଉଛି ତେବେ ବିଲକୁଲ୍ ଅଜ୍ଞାନୀ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ଏହା ବହୁତ ବଡ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଅଟେ । ଏହା ଯୁଦ୍ଧଭୂମୀ ଅଟେ, ଏଥିରେ ମାୟା ବହୁତ ବିଘ୍ନ ପକାଇଥାଏ । ଦୁନିଆର ଲୋକେ ତ ବିନାଶ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତି କରୁଛନ୍ତି, ତୁମେ ଏଠାରେ ୫ ବିକାରକୁ ଜିତିବା ପାଇଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛ । ସେମାନେ ବିନାଶ ପାଇଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛନ୍ତି ତୁମେ ବିଜୟ ପାଇଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛ । ଉଭୟ କାମ ଏକତ୍ର ହେବ ନା । ଏବେ ସମୟ ଅଛି । ଆମର ରାଜ୍ୟ କ’ଣ ଏବେ ସ୍ଥାପନ ହୋଇଛି କି । ବର୍ତ୍ତମାନ ହିଁ ରାଜା, ପ୍ରଜା ସମସ୍ତେ ତିଆରି ହେବେ । ତୁମେ ଅଧାକଳ୍ପ ପାଇଁ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ବର୍ସା ନେଉଛ । ମୋକ୍ଷ ତ କାହାକୁ ମଧ୍ୟ ମିଳିନଥାଏ । ଯଦିଓ ଲୋକମାନେ କହୁଛନ୍ତି ଅମୁକ ମୋକ୍ଷ ପ୍ରାପ୍ତ କଲା, କିନ୍ତୁ ମରିବା ପରେ କ’ଣ ଜଣାପଡିଥାଏ କି ସେ କୁଆଡେ ଗଲେ । ଏହିପରି ମଧ୍ୟ କାହାଣୀ କହିଥା’ନ୍ତି ।

ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯେଉଁମାନେ ଶରୀର ଛାଡୁଛନ୍ତି ସେମାନେ ପୁଣି ଆଉ ଗୋଟିଏ ଶରୀର ନିଶ୍ଚିତ ନେବେ । ମୋକ୍ଷ ପାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଏହିପରି ନୁହେଁ ଯେ ପାଣି ଫୋଟକା ପାଣିରେ ଲୀନ ହୋଇଯାଉଛି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ଏହି ଶାସ୍ତ୍ର ଆଦି ସବୁ ଭକ୍ତିମାର୍ଗର ସାମଗ୍ରୀ ଅଟେ । ତୁମେମାନେ ସମ୍ମୁଖରେ ଶୁଣୁଛ । ଜ୍ଞାନ ରୂପୀ ଗରମ ହାଲୁଆ ଖାଉଛ, ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ଜ୍ଞାନ ରୂପକ ଗରମ ହାଲୁଆ କିଏ ଖାଉଛନ୍ତି ? (ବ୍ରହ୍ମା) ଇଏ ତ’ ବିଲକୁଲ୍ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ବସିଛନ୍ତି, ତେଣୁ ତୁରନ୍ତ ଶୁଣି ଧାରଣ କରୁଛନ୍ତି ପୁଣି ଇଏ ହିଁ ଉଚ୍ଚପଦ ପାଉଛନ୍ତି । ସୂକ୍ଷ୍ମବତନରେ, ବୈକୁଣ୍ଠରେ ଏହାଙ୍କର ହିଁ ସାକ୍ଷାତ୍କାର କରୁଛନ୍ତି । ଏହି ଆଖି ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ଏହାଙ୍କୁ ହିଁ ଦେଖୁଛ । ବାବା ତ’ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି, ବାକି ସବୁ ୟାଦର ମେହେନତ । ୟାଦରେ ରହିବା ଯେପରି ତୁମକୁ କଷ୍ଟସାଧ୍ୟ ଲାଗୁଛି, ସେହିପରି ଏହାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କଷ୍ଟ ଲାଗୁଛି । ଏଥିରେ କୃପାର କୌଣସି କଥା ନାହିଁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ଏହି ଶରୀର ଲୋନ୍ ନେଇଛି, ତେଣୁ ତାହାର ହିସାବ କିତାବ ଦେଇଦେବି । ବାକି ୟାଦର ପୁରୁଷାର୍ଥ ତ’ ଏହାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କରିବାକୁ ହେବ । ଜାଣୁଛି ମଧ୍ୟ ଯେ ଇଏ ମୋର ପାଖରେ ବସିଛନ୍ତି । ବ୍ରହ୍ମାବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ବାବାଙ୍କୁ ଯେତେ ୟାଦ କଲେ ମଧ୍ୟ ତଥାପି ଭୁଲିଯାଉଛି । ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ମେହେନତ ଏହାଙ୍କୁ

ହିଁ କରିବାକୁ ପଡୁଛି । ଯୁଦ୍ଧ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଯେଉଁମାନେ ମହାରଥୀ ପହଲିବାନ ହୋଇଥା'ନ୍ତି, ଯେପରି ହନୁମାନଙ୍କର ଉଦାହରଣ ରହିଛି, ତେବେ ତାଙ୍କର ମଧ୍ୟ ମାୟା ପରୀକ୍ଷା ନେଇଥିଲା କାହିଁକିନା ସିଏ ମହାରଥୀ ଥିଲେ । ଯେତେ ଅଧିକ ପହଲିମାନ ହେବ ସେତେ ଅଧିକ ମାୟା ପରୀକ୍ଷା ନେବ, ତୋଫାନ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ଆସିବ । ପିଲାମାନେ ଲେଖୁଛନ୍ତି — ବାବା ଆମକୁ ଏହିଭଳି ବିଘ୍ନ ଆସୁଛି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏସବୁ ତ' ହେବ । ବାବା ପ୍ରତ୍ୟହ ବୁଝାଉଛନ୍ତି - ଖବରଦାର ରହିବାକୁ ହେବ । ଲେଖୁଛନ୍ତି — ବାବା, ମାୟା ବହୁତ ତୋଫାନ ଆଣୁଛି । କେହି କେହି ଦେହ ଅଭିମାନୀ ହୋଇଥିବାରୁ ବାବାଙ୍କୁ କିଛି କହୁନାହାନ୍ତି । ତୁମେ ଏବେ ବହୁତ ବୁଦ୍ଧିମାନ ହେଉଛ । ଆତ୍ମା ପବିତ୍ର ହେବା ଦ୍ୱାରା ପୁଣି ଶରୀର ମଧ୍ୟ ପବିତ୍ର ମିଳିଥାଏ । ଏହା ଦ୍ୱାରା ଆତ୍ମା କେତେ ଚମତ୍କାରୀ ହୋଇଯାଉଛି । ପ୍ରଥମେ ଗରୀବମାନେ ହିଁ ଏହି ଜ୍ଞାନ ଧାରଣ କରୁଛନ୍ତି । ବାବା ଦୀନବନ୍ଧୁ ବୋଲି ଗାୟନ ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ବାକି ଲୋକ ତ' ବିଳମ୍ବରେ ଆସିବେ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯେତେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭାଇ ଭଉଣୀର ଦୃଷ୍ଟି ନହୋଇଛି ତେବେ ଭାଇ ଭାଇର ଦୃଷ୍ଟି କିପରି ହେବ । ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ତ' ଭାଇ ଭଉଣୀ ଅଟନ୍ତି ନା । ପୁଣି ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାଇ ଭାଇ ବୋଲି ଭାବ । ଏହା ହେଉଛି ଅନ୍ତିମ ସମୟର ସମ୍ବନ୍ଧ ପୁଣି ଉପରକୁ ଗଲେ ମଧ୍ୟ ଆତ୍ମା ଭାଇଙ୍କ ସହିତ ଯାଇ ମିଶିବେ । ଏହା ପରେ ପୁଣି ସତ୍ୟଯୁଗରେ ମଧ୍ୟ ନୂଆ ସମ୍ବନ୍ଧ ଆରମ୍ଭ ହେବ । ସେଠାରେ ଶଳା, ଚାଚା, ମାମା ଆଦି ଅଧିକ ସମ୍ବନ୍ଧ ରହିବ ନାହିଁ । ସେଠାରେ ସମ୍ବନ୍ଧ ବହୁତ କମ୍ ହେବ ଏହାପରେ ପୁଣି ବଢ଼ିଚାଲିବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ତ' ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଭାଇ ଭଉଣୀ ମଧ୍ୟ ନୁହେଁ, ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାଇ ଭାଇ ଭାବିବାକୁ ହେବ । ନାମ ରୂପରୁ ମଧ୍ୟ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱକୁ ଯିବାକୁ ହେବ । ବାବା ସବୁ ଆତ୍ମା ଭାଇମାନଙ୍କୁ ହିଁ ପାଠ ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି । ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମା ଥିବାରୁ ଭାଇ ଭଉଣୀ ହେଉଛନ୍ତି ନା, କୃଷ୍ଣ ତ' ନିଜେ ଛୋଟ ପିଲା ଅଟନ୍ତି, ସିଏ କିପରି ଭାଇ ଭାଇର ସମ୍ବନ୍ଧ ଶିଖାଇବେ । ଗୀତାରେ ମଧ୍ୟ ଏହି କଥା ନାହିଁ । ଏହା ହେଲା ବିଲକୁଲ୍ ନିଆରା ଜ୍ଞାନ । ଡ୍ରାମାରେ ସବୁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ରହିଛି । ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡର ପାର୍ଟ ଅନ୍ୟ ସେକେଣ୍ଡ ସହିତ ମିଶିପାରିବ ନାହିଁ । କେତେ ମାସ, କେତେ ଘଣ୍ଟା, କେତେ ଦିନ ଅତିକ୍ରମ ହେଉଛି, ପୁଣି ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପରେ ଏହିପରି ହିଁ ଅତିକ୍ରମ ହେବ । କମ୍ ବୁଦ୍ଧିମାନ ଏତେ ଧାରଣା କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏହା ତ' ବହୁତ ସହଜ ଅଟେ — ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବି, ବେହଦର ବାବାଙ୍କୁ ୟାଦ କର । ପୁରୁଣା ଦୁନିଆର ବିନାଶ ମଧ୍ୟ ହେବାର ଅଛି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ସଙ୍ଗମଯୁଗରେ ହିଁ ଆସୁଛି । ତୁମେମାନେ ହିଁ ଦେବୀ ଦେବତା ଥିଲ । ଏକଥା ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯେବେ ଏମାନଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଥିଲା ତେବେ ଆଉ କୌଣସି ଧର୍ମ ନଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ତ' ଏହାଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ନାହିଁ । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :—

(୧) ବର୍ତ୍ତମାନ ନାଟକ ସମାପ୍ତ ହେବାର ସମୟ, ଘରକୁ ଫେରିଯିବାକୁ ହେବ ସେଥିପାଇଁ ନିଜର ବୁଦ୍ଧିକୁ ନାମ-ରୂପଠାରୁ ମୁକ୍ତ କରିବାକୁ ହେବ । ଆମେ ସବୁ ଆତ୍ମା ଭାଇ-ଭାଇ ଏହି ଅଭ୍ୟାସ କରିବାକୁ ହେବ । ଦେହ-ଅଭିମାନରେ ଆସିବାର ନାହିଁ ।

(୨) ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ଏବଂ ଯୋଗରେ ରାତି ଦିନର ପାର୍ଥକ୍ୟ ରହିଛି ସେଥିପାଇଁ ଛଡା ଛଡା ହୋଇ ବସିବା ଦରକାର, ଯେପରି କାହାରି ଅଂଗ କାହା ସହିତ ଲାଗୁ ନଥିବ । ପୁଣ୍ୟ ଆତ୍ମା ହେବା ପାଇଁ ଯୋଗର ମେହନତ କରିବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ:- ଯୋଗ ଏବଂ ସେବାର ସନ୍ତୁଳନ ଦ୍ୱାରା ବାବାଙ୍କର ସହଯୋଗର ଅନୁଭବ କରୁଥିବା ଆଶୀର୍ବାଦର ପାତ୍ର ଆତ୍ମା ହୁଅ ।

ଯେଉଁଠାରେ ଯୋଗ ଏବଂ ସେବାର ସନ୍ତୁଳନ ଅର୍ଥାତ୍ ସମାନତା ରହିଛି ସେଠାରେ ବାବାଙ୍କର ବିଶେଷ ସହଯୋଗର ଅନୁଭୂତି ହୋଇଥାଏ । ଏହି ସହଯୋଗ ହିଁ ଆଶୀର୍ବାଦ କାହିଁକି ନା ବାପଦାଦା ଅନ୍ୟ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ଭଳି ଆଶୀର୍ବାଦ ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ । ବାବା ତ ଅଶରୀରୀ ହିଁ ଅଟନ୍ତି ତେଣୁ ବାପଦାଦାଙ୍କର ଆଶୀର୍ବାଦ ହେଲା ସହଜରେ ଏବଂ ଆପେ ଆପେ ସହଯୋଗ ମିଳିବ । ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଅସମ୍ଭବ କଥା ମଧ୍ୟ ସମ୍ଭବ ହୋଇଯାଇଥାଏ । ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ସହଯୋଗ ବା ଆଶୀର୍ବାଦ । ତୁମେମାନେ ଏହିଭଳି ଆଶୀର୍ବାଦର ପାତ୍ର ଆତ୍ମା ଅଟ ଯାହାକି ତୁମର ଗୋଟିଏ ପାଦ ପକାଇବାରେ ପଦ୍ମର ରୋଜଗାର ଜମା ହୋଇଯାଉଛି ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ସକାଶ ଅର୍ଥାତ୍ ଯୋଗ ଶକ୍ତିର ସହଯୋଗ ଦେବା ପାଇଁ ଅବିନାଶୀ ସୁଖ, ଶାନ୍ତି ବା ସଚ୍ଚା ସ୍ନେହର ଶକ୍ତିକୁ ଜମା କର ।

***** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି *****